

L'INTRANSIGENT

NÚMERO SOLT

Val 15 cènts.

Subscripció trimestral, 1'50

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

(ADHERIT A LA "UNIO CATALANISTA")

Redacció i Administració

Canuda, 14, pral.

CIUTAT

Varis socis de la Joventut Nacionalista Obrera "Pàtria Nova", organitzadors del V. Cap d'Any Català

(Fotògraf Banús, Aribau, 52, pl. 1.)

El Catalanismo español⁽¹⁾

Hace algunos meses un catalán benemérito, autonomista, federal, el señor Martín Dedeu, publicó en Buenos Aires un interesante estudio de polémica antinacionalista que se titulaba: «El catalanismo en acción». Avaloraba el libro un notable prólogo del consecuente republicano federal don Rafael Calzada, y la patriótica labor de esos dos federales ilustres produjo el mejor efecto en la colonia española de la República Argentina. Esta obra de amor a España, doblemente meritoria cuando se realiza en tierra americana, no fué, naturalmente, del gusto de los discípulos que el catalanismo antiespañol tiene en Buenos Aires; y bajo el epígrafe «Los conflictos actuales de Cataluña» se ha publicado un folleto escrito en catalán y «editado por subscripción popular bajo la dirección del grupo nacionalista catalán «Cataluña independiente» en la capital de la República Argentina». El trabajo fué antes leído en el «Casal Català» de Buenos Aires, por el director de «Resurgiment», la noche del 31 de Marzo de 1920.

De este curioso opúsculo he recibido varios ejemplares por distintos conductos, y entre ellos uno ostentando en la portada el sello de Cataluña libre. No se trata, pues, de un anónimo, ni de un grito exaltado, producto de la pasión de un momento. Es un discurso pensado antes de pronunciarse, meditado antes de escribirse, publicado por subscripción popular

con toda la ostentación de un trágala antiespañol.

Seguramente que lo conocen los señores Cambó, Ventosa y Puig y Cadafalch. No sé yo si comparten sus ideas; pero tampoco he visto que las hayan desautorizado.

Y para que nadie se llame a engaño respecto a la verdadera finalidad y al inevitable alcance del nacionalismo catalanista, voy a copiar algunos párrafos del interesante folleto. No necesito pasar del primer capítulo. Se titula «Las dos razas» y en él se escriben las siguientes cosas:

«Pero es más. Hasta en una misma circunscripción los hombres no son iguales. Las ideas, sentimientos y aspiraciones de un ruso ningún contacto tienen con el pensar y el sentir de un catalán. De aquí la clasificación de los hombres en razas. Los individuos de la una se distinguen por el color del rostro, por el idioma, etc. Hay razas diferentes, «hay otras que son opuestas». Por ejemplo, la raza catalana y la raza castellana son modelo de pueblos que han estado, están y estarán a matar mientras el mundo sea mundo.»

«El castellano es de carácter romántico, soberbio, ingrato, pendenciero, orgulloso, absoluto; ha de mandar o ser mandado; es admirable como figura decorativa, y le caen bien al mismo tiempo los harapos del mendigo; no puede vivir hermanado con ningún pueblo, pues el infeliz que tiene el mal pensamiento de acercarse a él, en

son de amistad, es reducido, tarde o temprano, a esclavitud. Todo lo contrario del catalán, que le vemos instruido, franco, agradecido, afable, desprendido ante una necesidad y generoso hasta el sacrificio, que no puede sufrir imposiciones de nadie, ni las hace sufrir a los inferiores...

«El castellano adora estatuas, tradiciones y mentiras, mientras que el catalán, más positivo, venera el pasado, pero examina el presente y escarba en el porvenir: el castellano se convierte en bloque de sal por detenerse, volver la cabeza atrás y curiosear fruslerías; el catalán, avispado y práctico, huye como Lot del incendio de Sodoma y clava sus tiendas de campaña en el lugar donde palpita la vida en toda su fuerza creadora. Para el castellano el trabajo humilla, y, por el contrario, la ofensa más grave para un catalán es tildarlo de gandul... Los compadres de Castilla se pirran por tenderse panza al sol en las plazas de toros (¿qué más quisieran que poder «tenderse en el tendido» los espectadores en un día de lleno?); en cambio, no hay rincón de Cataluña que no celebre su certamen literario y que no posea su teatro ni su modesta sociedad coral...

¿Me será lícito recordar que Barcelona tiene tres plazas de toros, una de ellas «monumental», y que va más gente a aplaudir a Belmonte que a ver los dramas de Ignacio Iglesias...?

Sigamos traduciendo al rabioso antiespañol:

«...Los hechos de ahora mismo proclaman de nuevo que queda en pie la oposición entre dos pueblos y que resuena más fiero que nunca el odio de razas... Hoy, como en tiempo de Felipe IV, el castellano es tan aborrecido en Cataluña, que no costaría mucho reproducir la rebelión de los segadores si los catalanes abriesen los

ojos. Hoy pasa el castellano...

ellos de los derechos de aduana, que encarecen la vida de los españoles para proteger, por lo que tiene de española, la industria catalana!», requisa nuestra juventud para «sepultarla en los cuarteles, guaridas de suciedad, de corrupción y de holgazanería, con los mismos humos de aquellos tercios fanfarrones que, atropellando todos los usos de la tierra, se alojaban en nuestros sagrados lares y se acostaban en el lecho del dueño de la casa, reduciéndole a que durmiese en el suelo sino tenía otra cama...»

«Nuestro propósito — termina — no nos permite completar el catálogo de las diferencias casi metafísicas entre las dos razas catalana y castellana».

«Pero insistimos en que es preciso que todos los catalanes se persuadan fuertemente de que Cataluña y España son dos pueblos no tan sólo diferentes, sino rabiosamente enemigos, y que la prosperidad del uno implica la ruina del otro...»

El concepto es duro, pero hay que reconocer que es una lógica deducción de las premisas del nacionalismo. Sólo acentuando las diferencias y marcando la oposición entre Cataluña y España se puede hablar de nacionalidad catalana.

Por eso el nacionalismo es radicalmente incompatible con todo sentido realista de la política española.

¿Con qué derecho pedimos al rey que presida la Fiesta de la Raza, con qué títulos invitamos a ella a los pueblos iberoamericanos si damos beligerancia a una doctrina que tiene por base la idea «metafísica!» de que los catalanes son de una raza no sólo distinta, sino «opuesta» a las demás españolas...?

ANTONIO ROYO VILLANOVA

**Aquest número ha passat
per la previa censura**

(1) De un periódic argenti.

GLOSSA

Cada any nou una nova obra

Explendorós com sempre serà enguany el "Cap d'Any Català". Però l'inquietisme de la raça, aquest sublim neguiteig que cap entrebanc pot aturar tindria de fer el miracle de crear cada any nou una nova obra; una nova obra que perllongant l'entusiasme satisfet de les obres fetes, enllacés amb l'ingenuïtat constructiva de les obres a fer.

Any nou: Vents, pluges i neus, i dos germans catalans al cementiri, sense ni una flor que perpetui la seva memòria i digui als enemics la vergonya del seu crim.

Tots dos molt joves; tots dos molt catalans, per la força d'aquesta veu intuitiva de la raça que neix del més profund del nostre cor.

Per què pels dos màrtirs de la Pàtria, de pensaments immaculats encare, amb els darrers somnis de l'infantesa, no fer un homenatge digne del taüt blanc en què reposaren llurs cosos?

Que els infants de Barcelona, d'un a un, closes les dents, ben oberts els ulls, anessin deixant una flor i desfilant amb silenci, sense cap discurs, cap poesia, ni cap crit estrident que trenqués l'aire; res que torbés la tendresa eternidora de l'acte...

Quina recança, Joventuts Nacionalistes, si no sabeu de complir el deure de honorar els vostres morts; perquè eren dels vostres... joves nacionalistes?

"I després la festa de Reis; un sabre de llauna i una bandera de les quatre barres..."

"I aquesta seria l'obra nova de l'any de gràcia deslliuradora del 1921".

"I així, per la repetició de l'obra nova i l'anecdotesme de les festes de l'infantesa, quan els infants siguessin homes, el sabre de llauna ja el cambiarien per un de acer; i la bandera de llustrina serviria el mateix—tot és el símbol de la Nació?—i quiscuna d'elles es veuria tota tenyida en sang..."

Honorant la memòria dels oblidats, d'En Miralpeix i d'En Benet, pot ser no hi fet cap glossa...

Mes si els pensaments es poden explicar amb poques paraules, qui és que pot dir els sentiments d'un jove nacionalista català en apropar-se un nou any?

MARIUS

LIBRE i REVISTA

"Esplais de l'ànima", poesies

d'En Salvador Borrut i Soler

Els versos d'aquest volum són versos senzills, sens pretensions, escrits podriem dir-ne, amb el cor a la mà. L'autor hi aboca en ells l'emoció pura que sent, tot el sentiment emotiu de què és posseïdor, i ço en part redimeix a n'En Borrut dels defectes que hom puga trobar-hi en els seus versos. Les poesies íntimes, curtes, ens plauen més que les que l'autor en diu odes, en les quals el poeta canta d'una faiso distinta. Deixant en Borrut la versificació fàcil, o potser, millor dit, aquesta mètrica que usa en els seus versos (gairebé sempre són de vuit síl·labes), aportaria a la seva obra una norma quelcom més modernitzada. «La nena dorm» i «Març» palesen que En Borrut i Soler pot ofrenar-nos aquell caire que esmentàvem, ço és, una amplitud d'idees més adaptades al nostre temps.

"La Masia verda" drama en un acte, original d'En J. Romaní Caro

És escrita aquesta obra amb sincer patriotisme, exent de bel·leses pseudo-literàries, nua de vestimentes carrinclones. L'autor ha volgut solament exposar-nos quelcom de la situació d'Irlanda, el pobre martir. El desenvolupament d'aquest episodi dramàtic és mogut encertadament, l'acció se'ns fa interessant i d'actualitat, i els personatges i la trama en conjunt de l'obra fan palesa la lluita sagnanta entre una nació que aspira a la seva independència i un estat opressor que li nega.

Le Droit des Peuples

Acusem recepció del n.º 3 de «Le Droit des Peuples», Revista mensual que apareix a Ginebra. El text és interessantíssim, i amb diferents informacions d'Armènia, Hongria, Turquia i Montenegro, que posen de relleu la situació d'aquests pobles.

Els Irlandesos

De la Delegació Irlandesa a París hem rebut un atent comunicat trametent-nos també diversos impresos de propaganda irlandesa. Al ensem ens pregunten remarcant que «Irlanda té idioma propi». Co que esmentem amb satisfacció. Tot hi agraint la remesa, des d'ara ens permetem recomanar-los-hi ens enviïn més impresos dels abans dits.

P. DEULOFEU

Durant el present mes han arribat a nostra Redacció les següents Revistes:

«L'Auca de la Vida que passa», primer número; «El Sol de Tous», de Sant Martí de Tous; «La Nova Conca», de Montblanch; «La Veu del Fréser», Ribas del Fréser; «Urgell-Segarra», Mollerusa; «Flama», Balaguer; «Saba Nova», Rubí; «Montanya», Camprodón; «La Veu del Llobregat», de Sant Boi; «Gent Nova», Badalona; «Diari de Sabadell», Sabadell; «El Dia», Terrassa; «Der Reichwart», de Charlottenburg; «Emporió», de Torroella de Montgrí; «Soller», de Soller; «Catalunya», de Lleida; «Gazeta de Vich», de Vich; «El Brugent», de La Riba; «Resorgiment», de Buenos Aires; «La nova Catalunya», Havana; «La Traca», València; «Butlletí» de l'A. P. de l'E. C., de Barcelona; «Germanor», de Santiago de Xile; «El Catllar», de Ripoll; «Catalunya Avant!», de Berga; «El Ebro», «En Patufet», «L'Ídea», «L'Esquella de la Torratxa», La Campana de Gràcia», de Barcelona.

Els catalans d'Amèrica

Festa a Santiago de Cuba (I)

En Josep Rovira Ferrando, de Sang Nova, d'Hostafrancs, que, com ja diguérem se n'anava a Cuba, hi va arribar el 31 d'octubre proppassat.

Arribat, de seguida, el primer que féu va ésser buscar el Casal dels catalans on es va dirigir.

I va donar la casualitat que el Grup Nacionalista Radical Catalunya, que així s'anomena el baluart dels catalans de Santiago de Cuba, celebrava aquell dia una festa de ferma catalanitat: la tradicional castanyada de la nostra terra, costum que els nostres germans de pàtria allunyats, reviu amb amor, enyorant la Catalunya.

La festa, que es va celebrar al saló d'actes de la dita entitat, era sota el següent programa: Funció de teatre, representant-se «El Castell de l'Escursó»; àpat; concert vocal i sardanes.

El saló era ocupat per uns dos cents comensals, asseguts en tres llargues taules i una per a la presidència.

Després de la funció i concert va començar l'àpat, en mig de gran alegria, i en acabant, el president, senyor Antoni Renau, glossà la finalitat de l'acte, congratulant-se de tenir aquest any un nou amic al costat, com era En Rovira, per al qual va demanar una salutació, que fou contestada amb una forta ovació.

Després recitaren poesies i feren ús de la paraula En Casanova, Colls, General Ginestà, Forment, president de la Secció d'Esport i Excursions; el redactor en cap del periòdic *El Cubano Libre*, que en català va entonar un càntic a la llibertat de Catalunya i Cuba; i En Rovira i Ferrando, el qual regreia a tots les atencions que amb ell tenien, assenyalà la tasca que havien de fer els catalans de Cuba, per l'alliberament de Catalunya, que tenia tanta transcendència com la dels que estem dins d'ella, i el mot que esperava la nostra pàtria dels seus fills llunyans. Tots foren aplaudits amb entusiasme, que fou esclatant en acabar quan es cantaren «Els Segadors» i l'Himne de Cuba», finalitzant la vetllada amb una audició de sardanes.

El Centre Nacionalista Català de Nova Iork

Organitzat per aquesta patriòtica entitat, es celebrà el dia 7 del proppassat novembre, el «Segon Concert» al «Belmont Theatre». Fou representada la comèdia d'En Rusiñol, *El Triomf de la Carn*, a càrrec del quadre escènic del Centre, sota la Direcció de N'Albert Rexac, representant-la el Srs. Rexac, Fontanals, Mestres, Rios, Maxencs, Valls i Boada i les senyores Na Pilar Rigol i Na Concepció Boada. Després fou executat un brillant Concert amb un escullit i meritíssim programa pels violinistes Srta. Sará i Sr. Cugal, en el Cello per la Srta. Eva, la Srta. Ana i el Sr. Huarte a piano.

El públic que hi assistí fou tot el més catalanesc de Nova Iork, qui aplaudi les obres amb entusiasme.

La Unió Nacionalista Catalana

Aquesta patriòtica entitat de la capital argentina, ha posat pels carrers el següent cartell:

«¿Por qué la opinión pública española apoya con ardor la causa de la República

(1) Aquest article ha estat publicat a *La Veu de Catalunya*, a prec de l'INTRANSIGENT.

L'INTRANSIGENT

Irlandesa y en cambio rechaza el plebiscito de la Asamblea de los Ayuntamientos catalanes, en que la representación del 98 por ciento de los mismos votó tan sólo por una amplia autonomía, cuando a los catalanes les asiste el mismo sagrado derecho que a los irlandeses a obtener la más completa Independencia?

«Unió Nacionalista Catalana»

De Buenos Aires

Ha visitat la «Unió Catalanista» i l'INTRANSIGENT el nostre preuat amic, secretari del Casal Català de Buenos Aires i de la «Unió Nacionalista Catalana» En Joan Saurer i Garcia, portant-nos personalment, les més afectuoses salutacions d'aquells nobles i valerosos fogars de cultura i nacionalisme.

També hem tingut nosaltres la satisfacció de rebre el salut de la notable revista *Ressorgiment*, de la capital de l'Argentina, de la qual és Redactor En Saurer.

No cal dir que corresponem amb el major afecte al nostre confrare en la premsa, com també a les benivolgudes entitats.

Companys:

PER NOSTRE LLIBERAMENT...!
Preguem vos inscriviu a les llistes de socis de l'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

"La Falç" i En Cambó

Les protestes fetes per la patriòtica Joventut Nacionalista *La Falç* contra el leader dels Regionalistes, han estat comentades de diferents maneres, fins haver-hi personatges qui han titllat de traïdors a Catalunya i venuts a la «U. M. N.» els entusiastes de *La Falç*.

Jo que he estat amb els dits joves, jo que els he acompanyat a les manifestacions del Armistici de la finida guerra mundial i que amb ells he anat reixes endins per Catalunya, no puc tolerar que es llencin acusacions falses als qui són bons nacionalistes.

La Falç ha protestat contra En Cambó, perquè des de un escenari electoral clama que *Unitaria per Catalunya* i que el seu programa era el del nacionalisme català, que ell estava per servir als catalans.

La Falç ha vist que tot es farsa, i que no tenia dret a parlar qui durant els actuals greus conflictes sols s'ha preocupat del seus negocis particulars, anant pel món d'ací d'allà i deixant la Catalunya que l'ha fet gran.

La Falç que ha vist i veu als seus companys reixes endins sense obtindre d'En Cambó el més petit apoi i que aquest sols se'n preocupà en vigílies d'eleccions per un sol moment restant igualment l'Emili Store a la presó i altres subgectes a procés.

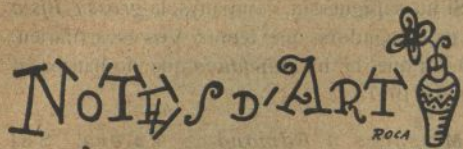
Perxò, perxò, ha protestat *La Falç* contra En Cambó, no contra els demés prohoms de la *Lliga Regionalista* que en sa majoria no hi tenen res que veure.

DOMÈNEC LATORRE I SOLÉ

Companys...

Compreu el proper dia 20 de gener

L'INTRANSIGENT

II Saló de Tardor

En les «Galeríes Layetanes» i organitzat pels amics de les Arts, ha tingut lloc la celebració del segon Saló de Tardor, en el qual s'hi han aplegat lo bó i millor dels artistes de Catalunya.

Allí hem vist obres d'En Sunyer, d'En Canals, d'En Vayreda, de l'Ivo Pascual...

Entre els joves l'Espinal, En Ricart i En Domingo,—tòt això en el «Saló de les Arts i els Artistes»,—queden molt bé, especialment els dos primers. El tercer, o sigui En Domingo, és innegable que sap pintar, però sempre es deixa dur per les corrents en moda o pels vents que bufen, o potser, amb el prurit d'esverar.

Com deixem dit, Espinal i Ricart, són de lo més interessant de l'exposició, i creiem que aniran molt lluny.

Aquest any han fet la seva aparició dues agrupacions de joves artistes. Entengui's que han fet la seva aparició en el «Saló de Tardor», doncs, ambdues agrupacions ja han celebrat en anys anteriors i en les «Galeríes Dalmau» una i dues exposicions respectivament. Aquestes dues agrupacions són: el «Saló dels Evolucionistes» i el «Saló Nou Ambient» —eitem per ordre d'antiguetat.

Del «Saló dels Evolucionistes», presenten obres, l'escultor Rebull, i els pintors Serra, Castedo i Siquella.

En Rebull és un formós escultor de lo milloret que corre. Ço és verament escultura i no els pastitxos de la sèrie d'escultors de que patim actualment. Creiem que En Rebull s'imposarà i farà força forrolla.

Els pintors del «Saló dels Evolucionistes» ja no están a l'alçada ni molt menys del seu escultor Rebull; ço no vol dir que no estiguin bé, molt al contrari, doncs són de lo milloret que hi ha entre els artistes joves.

Els del «Saló Nou Ambient» ja han tingut la valentia de presentar-se en més nombre d'obres i més ben resoltes, fent un bon paper en aquest «II Saló de Tardor».

Presenten obres, En Francesc Camps, —que és un dels valors més positius dintre la pintura jove— el qual amb els paisatges de la present exposició, se pot apreciar el molt valor d'aquest notabilísim artista.

L'Alfons Iglesias, el formós pintor, fa molt bon paper amb un «Bodegó» que presenta.

En Vidal-Galicia, cada dia ho fa millor, i si va amb aquest pas—que aixís ho creiem—farà molt de camí.

En Soler i En Llobet, ambdós queden en molt bona alçada.

I l'Antoni Roca, el subtil caricaturista ens mostra tres dibuixos plens de gràcia i humorisme. Respecte a En Roca no som nosaltres els més indicats a donar li còpia, ni a judicar-li les seves obres.

Del «Círcol de Sant Lluc» es destaquen En Guardia i En Mercadé.

I dels Independents, En Mompou i En Sainz de la Maza.

L'Exposició en conjunt queda molt bé i en extrem interessantíssima, ço no vol dir que hi hagi alguna neuca, al fi i al cap, es dispensable, la diada s'ho porta.

LLUIS D'ARA

Casal en construcció per a les Escoles i Orfeó
"Mossén Cinto"

El Cap d'Any Català

Els amics Gambús, Puig i Esteve, Matons, Carrasco i Massot, presentaren la proposició de subvencionar a la Joventut N. O. «Pàtria Nova», amb mil pessetes per la festa del «Cap d'Any Català», essent aprovada pel Consistori amb el vot en contra de el Baró de Vicer, cosa que li motivà a dit senyor una protesta enèrgica del públic.

Pel Dr. Martí i Julià

A proposta dels nostres amics Puig i Esteve i Matons, s'ha acordat donar el nom del nostre mai prou enaltit Martí i Julià al avui carrer de Achelfmar. Celebrem que els nostres amics hagin complert la paraula donada, pel que els felicitem coralment. En el pròxim número de L'INTRANSIGENT ne parlarem més extensament.

Per L'Emili Store

El nostre company Puig i Esteve visità el prop-passat diumenge al empresonat nacionalista N'Emili Store. Junt amb dit regidor hi vegérem un bon nombre de socis de la Joventut Nacionalista Obrera «Pàtria Nova» i del Grup Feminal «La Falç».

"L'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana"

L'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana», ha felicitat efusivament a la reverenda Superiora de la Comunitat de Religioses Filipones per haver introduït en el seu Col·legi de Sant Gervasi (Lincoln, 10) ensenyances de Gramàtica i Literatura catalanes, les quals han estat tan ben acollides que, ultra les actuals alumnes, hi assisteixen un gran nombre de ses antigues alumnes, desitjoses de conèixer a fons l'idioma propi i fruir-ne les seves bel·leses.

Devant de tant esclatant èxit, la curosa direcció del Col·legi referit, es proposa anar introduint successivament en el dit centre, altres ensenyaments de caràcter catalanesc, fins assolir que, l'establiment tingui per base general la Llengua Catalana.

Molt grat és de fer constar aquests lloables propòsits, manifestats en correctíssima comunicació catalana, per la seva digna superiora.

El proper diumenge dia 9, a les 10 del matí, celebrarà Reunió General de socis, l'«Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana» per a el·legir els càrrecs de Concell.

Diada de Nostra Parla

Hem rebut una invitació de la patriòtica entitat "Nostra Parla", convidant-nos a la diada de la llengua, que tindrà lloc al Parc, el proper dia 2 de Gener.

Al ensems que prometem la nostra adhesió i assistència, recomanem a tots els bons catalans la presència al conegut i grandios aplec, i a les Joventuts nacionalistes que no hi manquin amb llur senyera.

El Foment Autonomista Català i les Institucions "Mossén Cinto"

Es amb goig que avui, amb motiu del Cap d'Any Català, parlem d'aquesta benèfica institució.

Nascuda a l'escalf de les primeres victòries del nacionalisme polític, ha viscut sempre amurada d'una pauta intransigència en la seva actuació en defensa dels ideals de Catalunya, sintetitzada amb el sosteniment de l'Escola Catalana «Mossén Cinto», primer i successivament del Chor Infantil i Caixa d'Estalvis Escolar, instituint després les Excursions Escolars Estiuques i la Germanat «Mossén Cinto», bell escalf d'institucions que actuen honorant en llur nom al poeta immortal, glòria de Catalunya, al cantaire de la Pàtria i de les seves grandeses. I finalment, com a bell complement d'aquesta obra, vegem avui al novell Orfeó «Mossén Cinto» que ja ben poc després de la seva creació es llençà ardidament al conreu de l'art de la Terra nostra, baix la direcció del mestre En Joan Tomàs, el qual ja de temps ve consagrant la seva joventut i el seu art en la nobilíssima tasca de l'educació general, especialitzant-se, però, en l'estudi i l'ensenyament de la cançó popular de la nostra Terra.

No cal dir, doncs, amb la simpatia que havem rebut la conformitat de l'Orfeó a pendre part al festival de Belles Arts del dia de Cap d'Any. I suara, que vegem com el Foment Autonomista Català, abrandats els elements que l'integren del més gran entusiasme per la Pàtria Catalana, ha adquirit un casal on instal·lar-hi l'Escola i altres institucions que l'integren, no podem menys que felicitar sincerament al seu Consell Directiu i encarrir-li que continuï en la seva tasca, fit sempre l'esguard en el pervindre i la grandesa de Catalunya sens preocupar-se de l'engrandiment de la pàtria dels altres.

L'Intransigent

desitja als seus
subscriptors
un esplendorós

ANY NOU

Federació Excursionista de Catalunya

(ADHERIDA A LA «UNIO CATALANISTA»)

Per tal de proporcionar als excursionistes els coneixements necessaris per a obtenir de les excursions el millor profit possible, aquesta Federació ha fundat l'Escola de l'Excursionista, que començarà a funcionar el corrent mes de gener, per mitjà de conferències i curssets, en la següent forma:

Nocions d'Història de Catalunya.—Professor, Sr. Vergès. Els divendres primer i tercer del mes (dies 7 i 21).

Topografia de Catalunya i comunicacions.—Professors, Srs. Marquet (pare i fill). Els dijous segon i quart (dies 13 i 27).

Hidrografia i Botànica.—Professor, senyor Campmany. Els dimecres primer i tercer (dies 5 i 19).

Primers auxilis a ferits i accidentats.—Professor, Dr. Xalabarder. Els dilluns primer i tercer (dies 3 i 17).

Aquestes lliçons s'aplicaran al que tingui relació amb l'excursionisme; seran gratuïtes, podent-hi assistir únicament els inscrits a qualsevol de les agrupacions federades, i tindran lloc en el local social de la Federació (Canuda, 14, pral.) a les deu de la nit dels dies assenyalats.

Totes elles seran teòriques i pràctiques. Aquestes darreres es realitzaran en ple camp i en llocs a propòsit, segons la classe de cada una d'elles.

La Junta Directiva de la Federació prepara, demés, noves conferències (Arquitectura, Enginyeria, Ciències físiques i químiques, Geologia, Mineralogia, Zoologia, Botànica, etc., etc., relacionades amb l'excursionisme), que s'anunciaran oportunament, a mesura que es vagin formalitzant.

També s'està preparant la constitució d'un Museu Excursionista.

Ben aviat començaran també les lliçons pràctiques de cultura física, a càrrec del Dr. Mias.

Totes les Agrupacions Excursionistes de Catalunya podran sol·licitar el seu ingrés a la Federació, de conformitat amb el seu reglament, i dirigint les sol·licituts a nom del president, en el seu domicili social (Canuda, 14).

Acte Nacionalista a Mataró.—A dos quarts de sis de la tarda del diumenge passat va començar el patriòtic acte a la sala de festes del Foment de la Sardana.

En mig d'un fervent entusiasme i amb una nombrosa concurrència, en la qual hi figuraven un bon estol de damisel·les; va obrir l'acte el senyor Cabot, president del Foment de la Sardana.

Tot seguit feren patriòtics parlaments els senyors Esparrac, de la Joventut Nacionalista, de Canet de Mar; Paulí Ruença de L'INTRANSIGENT; Rossetti, de Pineda; Domènec Latorre, de la Joventut N. O. «Pàtria Nova»; de Gràcia; Riut, de la Lliga Regionalista, de Mataró; Manuel Cisa, de l'Associació Catalana d'Estudiants; doctor Marimón, de Mataró, i el Sr. Cabot, que va resumir l'acte.

Després d'ésser aclamats amb entusiasme tots els oradors, el públic va cantar «Els Segadors» i després es dansaren unes sardanes.

En emprendre la marxa el tren, els joves que marxaren per a tornar a Barcelona feren voleiar al vent, durant el viatge, la bandera barrada de la Joventut N. O. «Pàtria Nova», la qual fou aplaudida i saludada amb visques a Catalunya a totes les estacions per on va passar.

V.º CAP D'ANY CATALÀ

AL

PALAU MUNICIPAL DE BELLES ARTS

1.º de Gener de 1921

A les 4 de la tarda

Orfeó "Mossèn Cinto"

Secció d'Infants: Chor Infantil "Mossèn Cinto"

Parlaments patriòtics

Esbart Català de Dansaires

Cobla Barcino

Cançons populars catalanes
Ballets populars catalans
Sardanes

DETALLS PER PROGRAMES

Entrada i seients: 0'50 ptes.

Llotges reservades. Per entrades o invitacions, al "Foment Autonomista Català", Passeig de Sant Joan, 85; Joventut "Pàtria Nova", Plaça del Sol, 3, i L'Intransigent", Canuda, 14, pral.

Cal esmentar l'esclat d'entusiasme que va motivar l'esmentada bandera de «Pàtria Nova» en arribar a l'estació de Premià, lloc on es trobaven els joves excursionistes Antics Alumnes de l'Escola Catalana del carrer de Montcada, els quals, acompanyats del doctor Ribas, entonaren «Els Segadors» i es donaren visques a Catalunya, que foren contestats pels que es trobaven al tren.

La farsa electoral.—Malgrat que en el districte de Sabadell, i a fora del districte, era ben públic que el Sr. Folguera i Durán no s'havia presentat a la lluita electoral, sinó que hi fou proposat, contra el parer de l'interessat, pel «Bloc Nacionalista», sense intervenció del propi candidat, el dissabte prop-passat fou repartida pel districte la fulla següent (sense peu d'impremta):

«ALS MEUS ELECTORS DEL DISTRICTE DE SABADELL

«Amb tot el sentiment de la meua ànima m'he d'acomiar de vosaltres. No fer-ho semblaria traïcionar-vos.

«Les Entitats econòmiques més importants del districte creuen que les dretes tenen d'unir-se per a lluitar contra l'enemic comú de l'ordre, representat per la candidatura del Sr. Companys.

«Donant un exemple d'alt patriotisme, però amb la pena que produeix el separar-me momentàniament de vosaltres, retiro la meua candidatura que en altra ocasió serà preesentada, i ensem vos aconsello, vos prego, que voten unànimement la de N'Enric Turull i Comadrán.

«Fent-ho així, prestareu un immens servei a Sabadell i vos ho agrairà de tot cor vostre correligionari

Manuel Folguera i Durán

«Sabadell, 19 desembre 1920».

Els estudiants.—Carta oberta al Sr. Martínez Vargas:

«Molt insigne senyor: La A. C. d'E. té l'alt honor de expressar-vos la seva gran satisfacció per el sorollós èxit amb que heu vist coronada la vostra aventura electoral.

«El cos electoral de Barcelona ha volgut premiar-vos els innombrables serveis amb que heu agraïat la nostra urbs, i tot elector conscient recordava a l'hora de votar l'entusiasme amb que en altres temps col·laboràreu a les campanyes revolucionàries d'En Lerroux, quan combatia a sang i a foc el moviment de Catalunya, les ires que vos excità la bandera barrada el dia que fou hissada a la Facultat de Medicina pels estudiants, la

violència amb que arrancàreu de la biblioteca de la Facultat un avis, pel sol fet d'estar redactat en català i els esforços sobrehumans que fèreu en el claustre per a oposar-vos a les més lleugeres tendències catalanitzadores que alguns professors defensaren per a l'Estatut Universitari.

«El poble de Barcelona ja us ha recompensat justament els beneficis que us deu.

«Vos desitgem molts anys de vida i bon humor per a continuar vostres èpiques aventures.»

A Irlanda.—Dublin, 21.—Monsenyor Colohan, bisbe de Cork, que amenaça amb excomunicar a tota persona culpable d'atemptats contra la policia o contra les tropes, ha rebut el següent cablegrama de l'Associació nordamericana per a el reconeixement de la República d'Irlanda, resident a Nova York:

«Protestem contra l'ús que feu de la vostra autoritat espiritual a benefici del Govern britànic. Els sacerdots irlandesos no s'han d'ocupar de desarmar el poble irlandès.

«La assertió que matar els militars anglesos és un assassinat, és un desafiament als patriotes de 1776.

Firmat: Major Kelly, secretari».

El bisbe de Cork ha contestat amb el següent cablegrama:

«Desitjo la independència d'Irlanda tant com vosaltres. La vostra actitud aprovant aquestes emboscades que políticament no tenen cap bon resultat, i exposen les vides humanes sense defensa i sense protecció al perill de criminals represàlies i nombroses llars a la destrucció, és escandalosa. Les ruïnes de Cork són el resultat de la vostra política. Amb procediments semblants no obtindreu que els Estats Units reconeguin la República irlandesa.»—Havas.

De "La Nova Catalunya".—Llegim en aquesta important Revista catalana que es publica a Havana, ço següent:

«A Guantánamo hi ha un «venerable» que ha rebut un any seguit *La Nova Catalunya*, i és tan frescales que ara no vol pagar la subscripció que li hem servit molt temps, facilitant-li un crèdit que no's mereixia.

«Si tots els «venerables» són aixís, *paso*.» El nom d'En Fabià Ventura cal tindre'l present—diu. L'INTRANSIGENT als amics de *La Nova Catalunya*.

Si ho sapiguéssiu, companys, la *grossa llista* de mal pagadors que tenim! Vos esgarriarieu. Penseu que hi ha individus que no han pagat des del 1917.

Missatge a Edmond de Valera. S'ha tramés a Nova York el següent missatge:

«Mr. Edmond de Valera.—Nova York.—Honorable patriótic: La Joventut Nacionalista Obrera «Pàtria Nova», reunida en Assemblea general extraordinària en adhesió al dol mundial amb motiu de la mort del batlle de Cork, acordà adreçar-vos aquest missatge guiat per la més ferma protesta pels fets darrerament esdevinguts a la vostra pàtria, Irlanda.

«Nosaltres, catalans, que desitgem la llibertat de Catalunya, hem sentit amb veritable condolença l'heroic martiri de Mac Sweeney, i desitjariem sincerament que la nació, com és ja de fet Irlanda, que dona aquests fills d'abnegat patriotisme, obtingui la independència de la qual és creditora.

«Creiem que amb aquests sublims sacrificis, encara que la tossuderia anglesa no li concedeixi la independència, Irlanda és ja de fet una nació lliure als ulls de tot el món civilitzat.

«Honor al màrtir de Cork!!!

«El Consell Directiu: Domènec Latorre, Felip Farreras, Pere Deulofeu, Alexandre Cortés, Ramon Formiguera, Josep Ferraté, Francesc Durán, Antoni Formiguera, Pere Miró i Jaume Latorre.

«Barcelona, 30 d'octubre de 1920.»

Aquest missatge serà llegit i entregat a Edmond de Valera pel corresponent de L'INTRANSIGENT, En Josep Gelabert, fundador del Centre Nacionalista Català a Nova York.

Un cansat de viure sol.—El nostre company el novell poeta En Francesc Palà i Busquets ha celebrat ses noces amb la distingida senyoreta Na Concepció Barba i Batalla.

Donem l'enhorabona als amics Palà i Barba en llur nou estat i els desitgem llargs anys de joia i prosperitats.

Un benefici.—A l'Agrupació Choral Obrera «La Casualitat», s'ha celebrat el benefici dels companys Francesc Brull i Salvador Triadó, representant-se l'obra «Ocells de Pass».

Felicitem als amics Brull i Triadó per l'encert que tingueren en la representació de l'esmentada obra.

Lliga Regionalista de la Creu Coberta.—Aquesta entitat ha fet un donatiu a l'Associació Catalana de Beneficència, d'una subscripció feta a l'esmentada entitat per a ajudar als nacionalistes caiguts.

Postals Patriòtiques.—Compreu les Postals Patriòtiques editades per l'«Unió Catalanista», molt apropiades per a Festes de Cap d'Any i Reis.

Preu: 0'25 ptes. una.

De venda en la nostra Redacció i Llibreries.

CORRESPONDENCIA

Amic R.Tolosa i Alsina: Al cove; som enemics de canviar la lletra del nostre himne.—Arcadi Fabres: Nosaltres no volem parlar dels que tenen els rètols en català; vos agraiem ens trameu llista de significats catalanistes que tenen els rètols en llengua de ll...—H. Nadal i Mallol, de Buenos Aires: Grans mercès pels *Sants Jordi mata l'aranya*; els havem repartit.—J. Gelabert, de Nova York: Vos publiquem la ressenya del concert; l'enviarem a *La Veu de Catalunya* com l'altra vegada.—Rovira i Ferrando: Preuat amic, publiquem la rebuda que vos feren al *Grop*; que tinguen força sort per Camaguey.—Miquel de Fluró, de Mataró: Al cove perquè no vos coneixem el domicili i el seupdònim.

